

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/331-0/2019
Érkezett:	2019 FEBR 19.
Példány:	2
Melléklet:	2x2 db
Kezelőiroda:	<i>lu'</i>

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
1535 Budapest
Pf. 773

alkotmányjogi panasz

Dr. Bartuczne Gulyas Eniko

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Dr. Bartuczné Gulyás Enikő Márta, [REDACTED] mint indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26.§ (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 289.§ (1) – (3) bekezdéseinek** alaptörvény –ellenességét, és azt az **Abtv. 41.§ (1) bekezdése alapján** a hatályba lépésük napjára visszamenőleges hatállyal, 2019. január 1. napjával semmisítse meg

1.A kérelem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

A [REDACTED] állók alkalmazásban, ahol a peres ügyek vitelét látom el. A 2017 és 2018. évi fizetett szabadságomból 54 nap fizetett szabadság 2018. december 31 –ig nem került kiadásra, mert a foglalkoztatóm a munkaköri feladatom specialitása miatt a helyettesítésemet nem tudta biztosítani.

A kormányzati igazgatásról szóló **2018. évi CXXV. törvény 289.§ (1) – (3) bekezdései szerint viszont a 2018. december 31 –én meglévő szabadságot 2018. december 31 –ét követően – a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – már nem lehet kiadni, az megváltásra kerül.**

A tényekhez hozzátartozik, hogy az **Országgyűlés a kormányzati igazgatásról szló 2018. évi CXXV. törvényt a 2018. december 12 –i ülésnapján fogadta el, a Magyar Közlönyben 2018. december 21 –én került sor a kihirdetésére, és – a megsemmisíteni kért rendelkezés vonatkozásában – 2019. január 1 –jén lépett hatályba, illetőleg alkalmazni is ezen a naptól kell.** A foglalkoztató a törvény kihirdetését követően, de még december hónapban elzárkózott a 2017 – 2018. évi áthúzódó szabadságok 2019. évben történő kiadásáról.

Sérelmezem, hogy a hivatkozott törvény a 289.§ (1) – (3) bekezdései vonatkozásában **nem biztosított átmeneti lehetőséget azon szabadságom kiadására illetőleg igénybevételére, amelyekre 2018. december 31 –ig jogot szereztem.**

A törvény kihirdetése és hatályba lépése közötti csekély időtartam nem biztosította sem a jogszabály szövegének megismerését és áttanulmányozását, sem pedig azt, hogy még kellő időben kezdeményezzem az 54 nap szabadságom jogszerű kiadását, illetőleg igénybe vételét.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása:

Álláspontom szerint a Kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény – 2019. január 1. napjától hatályos és alkalmazni rendelt – 289.§ (1) – (3) bekezdése nem biztosított időt arra, hogy az érintettek a törvény rendelkezéseit megismerjék és felkészüljenek az alkalmazására, illetőleg a jogaik érvényesítésére, és felkészüljenek annak alkalmazására, ezáltal sérelmet szenvedett a **jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 12.§ (3) bekezdése, továbbá Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvéből következő jogbiztonság követelménye.**

Sőt a sérelmezett jogszabály kizárta a jogérvényesítés lehetőségét azzal, hogy az átmeneti rendelkezése – 289.§ (1) – (3) bekezdése – a jogszerűen járó, (korábban megszerzett, így **szerzett jogot képező**), 2018. december 31 –én meglévő szabadság kiadását **megtiltja**, csupán annak majdani megváltására ad lehetőséget.

Ezzel **sérül az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdése is**, amely szerint: „Minden munkavállalónak joga van a napi és heti pihenőnaphoz, valamint az éves fizetett szabadsághoz.”

Az Alkotmánybíróság több határozatában –így a **28/1992. (IV.30.) AB határozatában is** – rámutatott arra, hogy a jogbiztonság követelményéből következően **a jogszabály hatályba lépésének időpontját úgy kell megválasztani, hogy kellő idő maradjon egyrészt a jogszabály szövegének megismerésére, másrészt a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez, továbbá a jogszabállyal érintett szervek és személyek számára annak eldöntéséhez, hogy miként alkalmazkodjanak a jogszabály rendelkezéseire.**

A támadott törvényi rendelkezés az említett jogállamisági követelményeknek egyáltalán nem felel meg. A jogszabály kihirdetése és hatálybalépése között 10 nap – beleszámítva az ünnepeket is – nem tette lehetővé a jogszabály rendelkezéseire való alkalmazkodást, sőt kizárta azt. A jogszabály átmeneti rendelkezése (289.§ (1) – (3) bekezdései) kizárólag a szabadság megváltásáról rendelkezik, megtiltva a 2018. december 31 –én meglévő szabadságok kiadását illetőleg igénybevételét. Ez pedig egy olyan jogosultságtól való jogfosztást jelent, amelyet az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdése deklarál illetőleg garantál. A pihenéshez, a fizetett szabadsághoz való jogot nem helyettesítheti a szabadság – még nem is ismert módon történő - pénzbeli megváltása.

(Megjegyzendő, hogy azon esetekben, ahol már korábban megtörtént a szabadságok kiírása és 2018. évben megkezdődött azok igénybevétele, sorra nyilatkoztatták a jogszabály kihirdetése után, az ünnepek közötti időszakban a szabadságon lévőknek arról, hogy a megkezdett szabadságuk 2019. január 1 napját követő idejét már a 2019. évi szabadságuk terhére vehetik igénybe (!) és ezek ismeretében igénybe veszik –e).

Megítélésem az, hogy a **fizetett szabadság az adott jogviszony keretein belül szerzett jognak minősül**, és mint ahogy az Alkotmánybíróság is több esetben kifejtette, **a jogbiztonság** – többek között – **megköveteli a megszerzett jogok védelmét**. A fizetett szabadság, mint alaptörvényi védelmet élvező szerzett jog, a konkrét jogviszonyban alanyi jogként meglévő jogosultság. Következésképpen **a fizetett szabadság kiadására vonatkozó jogszabályok hátrányos megváltoztatása, a fizetett szabadság kiadásának jogszabályi kizárása ellentétes a szerzett jogok alaptörvényi oltalmával**, hiszen az adott – közszolgálati - jogviszony tartama alatt vált alanyi joggá, így alaptörvényi védelem alatt álló szerzett jog keletkezett, amely a támadott jogszabályi rendelkezés következtében sérelmet szenvedett.

Kiemelem azt is, hogy a **Jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2.§ (2) bekezdése szerint jogszabály – többek között – nem vonhat el, nem korlátozhat jogot, így a támadott jogszabály e törvényi rendelkezést is sérti.**

Álláspontom szerint a jogállamiság követelményének az felelt volna meg, ha **a jogalkotó az átmeneti szabályok között – bizonyos határidőig pl. 2019. december 31 –ig – biztosította volna a 2018. december 31 –ig meglévő szabadságok kiadását.**

A panaszban felhozott tények és indokok alapján a Kormányzati igazgatásról szóló **2018. évi CXXV. törvény 289.§ (1) – (3) bekezdéseit az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 41.§ (1) bekezdésére hivatkozással indítványozom megsemmisíteni, a hatálybalépésük napjára-2019.január 1.- visszamenőleges hatállyal.**

Nyilatkozat:

Az indítványban szereplő személyes adataim közzétételéhez – a telefonszám kivételével - hozzájárulok.

Gárdony – Agárd, 2019. február 12.

Dr. Bártuczne Gulyas Eniko

A beadvány mellékletei:

- 1 db. munkáltatói igazolás
- 1 db. meghatalmazás